

og der er bunden i Slesvig. Naar den høitærende Minister har reist en Tvivl om, hvorvidt det ikke i det Hele var farligt at gaae ind paa en Bestemmelse om, at Forpagteren skulde afgive en Andeel af Brutto=Indtægten, og naar han dernæst har gjort opmærksom paa, at Netto=Indtægten ikke stiger i samme Forhold som Brutto=Indtægten, saa er dette Sidste ganske rigtigt, men der er jo den overordentlig plausible Grund til at betinge sig Andeel i Brutto=Indtægten, at man derved veed, at Staten bestandig faaer Noget til Afslag paa den Rentebetaling, for hvilken den udsætter sig ved at betale Banen, hvorimod en Netto=Indtægt vil være endnu vanskeligere at vente der, hvor disse Baner skulle anlægges, end ved den Bane, der er anlagt her i Sjælland.

Det er jo muligt, at jeg ikke har været istand til at samle den høitærende Ministers Foredrag saaledes, at der maaskee er nogle flere Ting, som jeg kunde have ønsket at imødegaae. Jeg vil imidlertid indskrænke mig hertil; men efter den Stilling, den høitærende Minister har indtaget lige overfor denne Sag, og da jeg ved at forelægge den har erklæret, at jeg ansaae det for umyttigt at forsøge paa at gennemføre den, medmindre Regjeringen vilde erklære at ville modtage den, saa er der, idet den ærede Minister har erklæret, at Regjeringen vil modsætte sig denne Lov, ingen anden Udvei for mig end at tage Forslaget tilbage, hvilket jeg herved gjør.

Formanden: Forslaget er saaledes taget tilbage, og hvis Ingen optager det . . .

Tscherning: Maatte jeg optage det. Det er naturligvis ikke paa nogen Maade for at føre det videre, men der er en Udtalelse, som jeg troer vi ikke, saaledes som Sagen staaer, bør holde tilbage. Først skal jeg erkjende den overordentlig fuldstændige Maade, hvorpaa den ærede Minister har indledet og behandlet denne Sag, samt den freidige og jeg vil tilføie fuldstændig ministerielle Maade, hvorpaa han har udtalt sig ligeoverfor Representationen. Det, jeg vil hæfte Opmærksomheden paa, og som

jeg troer, vi skyldte den ærede Minister at sige betimeligt, netop paa Grund af den aabne Maade, hvorpaa han har behandlet denne Sag, det er, at hvis den ærede Minister ved det Kort, han har fremlagt, har bestemmeret sin Tanke om den Retning, han vil give den Jernbane, hvorom han nu underhandler, saa vil jeg gjøre Alt, hvad jeg kan, for at forhindre, at et Forslag, som optager en saadan Bane, skal blive antaget, idet jeg anseer Retningen for i den højeste Grad uheldig. Det Æneste, hvorfor jeg har optaget Forslaget, er for at udtale dette; men jeg bør maaskee ikke tage det tilbage, før jeg veed, om den ærede Minister vil udtale Noget eller ikke, og derfor venter jeg.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg har allerede bemærket, at jeg maatte ønske Kortene tilbage, for at nogle flere Linier kunde blive indtegnede paa dem; deraf følger altsaa, at de, som ere indtegnede paa Kortene, ikke fra Regjeringens Side udtrykke nogen bestemt Linie. Maatte jeg hertil blot tilføie de Ord til den ærede Forslagsstiller, at Dampfærgens Priis maa holdes udenfor, fordi den vil blive betalt efter den Veistrækning, den passerer over Lillebelt. Man har nemlig tænkt sig, at man skulde betale, hvor langt det Stykke var, som Dampfærgen skulde fare over Lillebelt, og at man deri tillige vilde have Bemyndigelse til at udrede, hvad den kostede; den vil forøvrigt paa ingen Maade koste saa Meget, som den ærede Forslagsstiller antog.

N. Sage: Maa jeg bede om Ordet.

Tscherning: Ja, efterat et andet Medlem har begjært Ordet, vilde det være upassende, om jeg nu tog Forslaget tilbage, hvilket var min Hensigt. Men jeg vil, førend det skeer, takke den ærede Forslagsstiller, fordi han har skaffet os Anledning til at høre Sagen behandlet saaledes, som det er skeet idag. Om der ikke vil komme andet Udbytte ud deraf end det, saa er det allerede et saa væsentligt, at vor Tid paa ingen Maade kan siges derved at være spildt, og vi skyldte den ærede Forslagsstiller Tak derfor.